

Jaarverslag 2025

Ook in het afgelopen jaar waren er weer veel zaken waar wij ons als bestuur van de WBL mee bezig hebben gehouden. Goede communicatie met de verschillende overheden is hierbij erg belangrijk, daarom staat een kennismakingsronde met de nieuwe gemeentebesturen voor dit jaar alvast op de agenda. Wij zijn heel blij dat we een extra bestuurslid hebben gevonden, Wil Ligthart. Wil is opgeleid in Wageringen en heeft veel affiniteit met zowel landbouw als natuur en milieu. Hij wil dan ook graag op die gebieden een bijdrage leveren aan het WBL werk. In dit jaarverslag vindt u een korte beschrijving van de verschillende dossiers waar we in 2025 mee bezig zijn geweest. Veel van deze dossiers zullen ons in dit jaar blijven bezighouden.

Utrechts Programma Landelijk Gebied (UPLG)

De provincie Utrecht heeft eind 2025 het concept UPLG gepubliceerd. Het gebied Utrechtse Waarden (dat overeenkomt met de Lopikerwaard) is één van de zeven Utrechtse gebieden waar dit programma zich op richt. De WBL heeft vanaf het begin zowel de ambtelijke als bestuurlijke overleggen hiervan bijgewoond en heeft veelvuldig input geleverd. Het UPLG is gericht op herstel van de natuur, extensivering van met name de veeteelt (voor ons gebied) en toename van de biodiversiteit. Doelstellingen waar uw WBL volledig achterstaat. Desondanks heeft u ongetwijfeld in de pers vernomen dat er zware oppositie tegen dit plan bestaat. Er zijn ruim 1800 zienswijzen op het programma bij de Provincie Utrecht ingediend. Ook vanuit vele deelnemers aan het gebiedsproces zelf, waaronder de WBL. Ook de WBL heeft samen met de Stichting Groene Hart een gezamenlijke zienswijze ingediend. Hoe kan dit, vraagt u zich af. Allereerst is het standpunt van de WBL dat het Groene Hart de afgelopen 40 jaar voor bijna 50% is verdwenen (googletimeline voor Noord- en Zuid-Holland en Utrecht). Het landelijk gebied van de Lopikerwaard is weliswaar kleiner geworden, maar nog relatief intact.

Het gebied wordt gekenmerkt door het beschermde cope-landschap, onbelemmerde doorzichten en enkele relatief kleine steden met vele dorpskernen met lintbebouwing. Dit landschap heeft vorm gekregen en is eeuwenlang in stand gehouden door onze agrariërs. En zonder verdienmodel geen agrariërs. Daar waar agrariërs verdwijnen zien wij woningbouw, industrie, zonnevelden etc. verschijnen.

Ons voornaamste commentaar is dat de provincie voor begeleiding van het UPLG weliswaar 280 miljoen euro voor de hele provincie beschikbaar heeft, doch slechts voor 3 jaar. Ook is er geen beleid om te voorkomen dat projectontwikkelaars, die een veelvoud van dit bedrag zo op tafel kunnen leggen, gronden opkopen. Zo is er geen grondbank, geen beleid hoe en wat te doen met vrijkomende gronden, is het kernrandzonebeleid zo opgesteld dat in het landelijk gebied gebouwd kan worden en is er geen enkele maatregel voorzien als er toch natuur bijkomt om dat te beheeren. Hier zijn geen fondsen voor opgenomen, en geen antwoord op de vraag wie dat beheer zou moeten doen. Ook zijn de maatregelen zodanig dwingend dat bij invoering gelijk vooral de kleinere en middelgrote agrarische bedrijven zullen omvallen. Blijven over de grote bedrijven, dan wel wordt het weiland bouwgrond. Resumerend, het UPLG schrijft in onze ogen - maar ook in van die van vele andere organisaties - zaken dwingend voor, zonder dat de randvoorwaarden om het beoogde doel te behalen zijn ingevuld. De volledige zienswijze van de WBL vindt u op onze website.

Klankbord Natura 2000

Feitelijk een onderdeel van het UPLG vormt het beheer van de Natura 2000 gebieden in de Lopikerwaard. Ook aan de klankbordgroep hiervan neemt

het uitdiepen van de haven van Rotterdam de stroomsnelheid van de Lek is toegenomen, waardoor het slik wordt weggeslagen. Dat wordt mede versneld door grote golven die ontstaan door scheepsbewegingen van vooral Rijkswaterstaat en de Politie. Leek het er eerder op dat boeren onteigend zouden worden om hun weilanden af te graven om nieuw slik te vormen, uiteindelijk zijn concrete en begrijpelijke maatregelen in het vizier.

Om te beginnen doordat Rijkswaterstaat inmiddels in dit proces is aangehaakt en ontstane schade door scheepvaart wil helpen teniet te doen. Vooroevers komen in beeld en ook begrazing en uitwisseling van maaisel om de biodiversiteit te bevorderen en de oorspronkelijke habitat terug te krijgen. Het blijkt dat de agrariërs ter plekke meer kennis van het gebied hebben en waarschijnlijk goedkoper het beheer kunnen doen dan bijvoorbeeld Staatsbosbeheer die daar ook gronden in bezit heeft. Samenwerking tussen de grondeigenaren is echter noodzakelijk. Van een bedreiging naar in onze ogen kansen voor agrariërs om hier hun bijdrage aan te leveren. De maatregelen worden in 2026 verder uitgewerkt. Een groot probleem op dit moment is nog dat de betreffende gebieden als hondenuitlaat worden gebruikt, dat er door de beschermde dijken nauwelijks meer natuurlijke overstromingen plaatsvinden en daarnaast waarschijnlijk dat ook hier de invasieve rivierkreeft de eitjes van de kamsalamander op-eet. De rivierkreeft dreigt ook hier

als groot probleem voor onze natuurlijke biodiversiteit.

Regio Deal Groene Hart

Eveneens feitelijk een onderdeel van het UPLG, maar met een aparte financiering van 18 miljoen euro, is de zogenaamde Regio Deal. Het gaat hier om de inrichting van 4 pilots waarover eind 2025 is besloten. Ten eerste de pilot voor mestverwerking en ten tweede voor stroomlijning van vergunningen met sneller inzicht in de ruimtelijke ordening, integrale afstemming tussen overheden en beter inzicht in natuurconsequenties. Als derde een pilot voor de inrichting van een grondbank (groot gemis bij het UPLG zelf): hoe richt je een grondstrategie in en hoe stuur je daarop vanuit een integrale visie door alle betrokken instanties. En als vierde een onderzoek naar innovaties, zoals hooimelk, natte teelt, stikstofreductie en andere opties die vanuit het veld komen. Deze pilot wordt begeleid door kennisinstanties.

Groen Groeit Mee en Kernrandzones

Kernrandzones worden nu vaak gezien als plekken om zomaar te gaan bouwen, vaak zonder dat hier een degelijke visie aan vooraf gaat. De provincie heeft destijds als beleid meegegeven dat bouwen alleen als laatste redmiddel gezien mag worden als de waarde van het gebied zeer laag is, een hogere natuurwaarde niet behaald kan worden, waarna kleinschalige bouw met een zachte overgang naar het landelijk gebied niet uitgesloten wordt. Om de waarde voor een groter gebied te verhogen kunnen dan enkele huizen worden gebouwd ter financiering. Daarbij dient met Groen Groeit Mee natuurcompensatie plaats te vinden. Nu wordt het in de praktijk omgedraaid: een initiatiefnemer komt met een project en compensatie wordt dan in een potje Groen Groeit Mee gestopt waar elders zaken mee worden gefinancierd. De WBL is niet

tegen woningbouw, maar er moet vooraf gekeken worden wat het gebied nodig heeft, en een duidelijke visie is nodig: op welke plekken kan wel en niet gebouwd worden en ruime compensatie moet aangewend worden om de natuurwaarde in het betreffende gebied zelf substantieel te verhogen.

Visiedocument 'Wonen in de linten' IJsselstein

Dit visiedocument is opgesteld door de gemeente om duidelijkheid te geven wat er wel en niet kan binnen de bestaande bebouwing van de linten, inclusief het plaatsen van zonnepanelen. Wat kan waar wel en wat niet en wat moet beschermd worden? De WBL heeft hierover samen met de Historische Kring IJsselstein (HKIJ) een gesprek gevoerd met de betreffende wethouder. Wij vinden allereerst dat de linten in het Kromme IJsselgebied in deze beleidsvisie expliciet moeten worden meegenomen, wat nu niet het geval is. Kernpunten die verder naar voren zijn gebracht zijn: geen verdichting van de linten door open kavels dicht te bouwen waardoor doorzichten verdwijnen, het bieden van meer mogelijkheden om bestaande bebouwing te splitsen of om te vormen tot meerdere kleinere woon-eenheden inclusief sociale (huur) woningen. Ruimte voor ruimte alleen toepassen binnen het eigen bouwvlak. Tenslotte hebben wij een oproep gedaan om een gezamenlijke visie op te stellen voor kleine deelgebieden en daarbij goed te kijken naar onder andere de cultuurhistorische- en natuurwaarden die daarbij beschermd en behouden moeten worden. Wij hopen dit jaar en na de gemeenteraadsverkiezingen dit overleg een vervolg te geven.

Ruimtevaartbaan IJsselstein

Doordat de WBL en bewoners in beroep zijn gegaan tegen het oorspronkelijke plan voor de bouw van woningen bij de Ruimtevaartbaan in

IJsselstein, hebben we een uitnodiging gekregen van de projectontwikkelaar om met elkaar om de tafel te gaan. Dit overleg was constructief en heeft geleid tot een veel beter en groener plan, zelfs zonder verlies van woningen. Zo wil de WBL het liefst werken, zoveel mogelijk aan de voorkant van het proces overleggen. Dit voorkomt dat we in beroep moeten gaan en is voor beide partijen constructiever. Het dossier Ruimtevaartbaan is een signaal naar gemeenten en projectontwikkelaars dat bewoners en organisaties gelijkwaardig willen meedenken en samenwerken waarbij écht naar burgers luisteren vaak heel constructief uitpakt.

Nieuwbouw Randdijkse Bosjes en Europakwartier Oost IJsselstein

Aan de oostkant van IJsselstein ligt een groene corridor tussen IJsselstein en Nieuwegein. In die corridor vallen de Rijksweg A2 en de provinciale weg N210. In de Natuurkaart die in 2018 door de gemeente IJsselstein is opgesteld is dat gebied van grote waarde als groene verbindingstrook tussen het Kromme IJsselgebied en het Nedereindse Park. Vooral Groen Platform IJsselstein (GPIJ) is hierbij betrokken, de WBL blijft via GPIJ op de hoogte. De plannen voor de Randdijkse bosjes zijn afgerond. De samenwerking met de gemeente IJsselstein is goed te noemen en we zijn heel blij dat er behalve de nieuwbouw zo weinig mogelijk aan de bosjes gedaan wordt. We hebben kunnen voorkomen dat er een nieuw wandelpad dwars door de bosjes wordt aangelegd en er worden enige kleine aanpassingen gedaan die de biodiversiteit zullen verbeteren. Het Europakwartier Oost ligt net ten zuiden van de Randdijkse Bosjes.

Vanuit omwonenden zijn er veel bezwaren tegen de bouwplannen in verband met het verkeer in de wijk. Ook komen de nieuwe woningen erg dicht bij de snelweg te liggen. Voor

GPIJ en WBL is de natuurwaarde het belangrijkste.

Nedereindse Park

De Nedereindse Plas is omgedoopt tot het Nedereindse Park, de gemeente Utrecht heeft er grootse plannen mee. Meerdere keren is de vergelijking met het Maximapark in Leidsche Rijn gemaakt. Het Maximapark is echter veel groter dan het Nedereindse Park, maar als het inderdaad lukt om het net zo succesvol te maken dan betekent dat een grote verbetering voor de biodiversiteit in combinatie met recreatie. De komende jaren worden er veel bomen en struiken aangeplant. Het geheel zal ecologisch beheerd worden met ruimte voor kruidenrijke veldjes. Er is ook aandacht voor de biodiversiteit in het water. Voor de (sportieve) recreant komen er meer mogelijkheden dan er nu zijn, vooral in het gebied rond de huidige skipiste. Kortom, de plannen zijn mooi. Samen met GPIJ en natuureducatieorganisatie IVN blijven wij betrokken bij de aanleg en aanplant. Er is een flora- en faunaonderzoek gedaan in verband met de aanleg van zonnepanelen op de Oostelijke plas. Dat onderzoek is naar onze mening correct uitgevoerd, de conclusie was dat zonnepanelen geen bezwaar zijn als ze maar 50 meter uit de kant gelegd worden. Daar gaat de gemeente zich uiteraard aan houden en daarmee hebben wij geen grond meer om bezwaar te maken.

Zeldenrust Benschop

Zoals bekend heeft de WBL bezwaar gemaakt tegen de uitbreiding van Zeldenrust met 42 woningen. De WBL is niet principieel tegen woningbouw en zelfs niet bij Zeldenrust. Maar het huidige plan gaat voorbij de scheidslijn van de kerk het landelijk gebied in, waar aansluitend weidevogelbeheer plaatsvindt. Grootste probleem is hierbij dat gebruik is gemaakt van het nieuwe kernrandzonebeleid, zonder dat in onze ogen aan de voorwaarden hier-

van is voldaan. Wij zien dit nu bij meerdere gemeenten toegepast en doordat iedere stad, dorp en lint is voorzien van een kernrandzone en bij uitbreiding een nieuwe kernrandzone ontstaat is feitelijk het gehele landelijke gebied op termijn bouwgebied. Hierover wil de WBL eerst duidelijkheid. Een compromis ter plekke om alsnog de scheidslijn van de kerk aan te houden met bouw van een enkele woning minder bleek niet haalbaar. Het wachten is op een definitieve behandeling van het bezwaar. Inmiddels is de initiatiefnemer echter begonnen met de werkzaamheden.

Busremise Reinaldaweg Lopik

Samen met omwonenden heeft de WBL bezwaar gemaakt tegen de komst van een busremise voor 35 bussen op het bedrijventerrein naast de gemeentewerf in Lopik en het plan om een deel van het Zuiderpark op te offeren voor een ontsluitingsweg.

De tweebaans ontsluitingsweg zou voor het volkstuintencomplex langs moeten komen, ongeveer halverwege de Zuiderparklaan. Dat is nu een smal doodlopend weggetje dat toegang geeft tot volkstuinten en de begraafplaats en voor fietsers en voetgangers doorloopt richting Lek en daardoor veel voor recreatie wordt gebruikt. De WBL vreest dat met de aanleg van een ontsluitingsroute door het Zuiderpark de groene buffer tussen het bedrijventerrein en de agrarische zone verdwijnt en daarmee de deur wordt geopend naar verdere uitbreiding van het bedrijventerrein oostwaarts. Verder voorziet de WBL een te grote verkeersbelasting van de kruising N210-Zuiderparklaan. De komende jaren zal het recreatief gebruik van het Zuiderpark sterk toenemen vanwege de nieuwbouw tegenover het kruispunt van bijna 400 woningen (de wijk Lopik-Oost) en dat is volgens de WBL niet te combineren met frequent gebruik door zwaar verkeer.

De busremise zou volgens de be-
zwaarmakers veel beter passen op
bedrijventerrein De Copen. Hier
komt een energy hub, een plek waar
lokaal opgewekte schone energie uit
wind, zon en mestvergisting meteen
gebruikt kan worden door daar ge-
vestigde bedrijven. De elektrische
bussen passen daar prima bij. Op 2
februari 2026 was de hoorzitting van
de commissie bezwaar- en beroep-
schriften van de gemeente Lopik.
Die commissie brengt vervolgens
advies uit aan het college van burge-
meester en wethouders.

Kastanjeboom Lopik

Tussen Graaf en het dorp Lopik
stond een oude kastanjeboom waar-
aan veel omwonenden en passanten
gehecht waren. Toen de gemeente
Lopik aangaf dat die zou moeten
verdwijnen voor vernieuwing van
een brug, ontstond ophef en verzet.
Vanuit WBL hebben twee bestuurs-
leden met bomenkennis zich in de
zaak verdiept en contact gezocht
met de gemeente. Helaas bleek de
boom te lijden aan een fatale ziekte
waardoor deze niet meer te redden
was met snoeien of verplaatsen. De
boom is inmiddels verwijderd.

Varkenshouderij Montfoort

De WBL heeft de rechtszaak tegen
de gemeente Montfoort gewon-
nen inzake de uitbreiding van een
flatgebouw voor intensieve varkens-
houderij met ruimte voor 18.000
varkens. Kernpunt is dat deze ver-
gunning was afgegeven door de ge-
meente zonder de juiste procedures
te volgen. Ook heeft de provincie
maximaal 6.000 dieren vergund en
heeft zij een aanvraag voor uitbrei-
ding in eerste aanleg afgewezen.
Inmiddels is de eigenaar in hoger
beroep gegaan en is het dossier
daardoor nog niet gesloten. De WBL
ziet geen toekomst in
de Lopikerwaard voor intensieve
varkenshouderij, die door onder an-
dere de provincie Brabant op vele
gronden juist wordt afgebouwd. Dit
past niet in de Lopikerwaard

waar de grondgebonden veeteelt
tegelijktijd moet afbouwen. Wel
zien wij ruimte voor agrariërs die
bereid zijn te extensiveren, zich ge-
woon aan de regels houden, land-
schappelijk een meerwaarde leveren
door bijvoorbeeld weidevogelbe-
heer en verbetering van de biodiver-
siteit. Zie ook ons standpunt hier-
over bij het Utrechts Programma
Landelijke Gebied.

Vianen Kozijnen Montfoort

De gemeente Montfoort heeft een
intentieverklaring ondertekend voor
uitbreiding van de fabriek van be-
drijf Vianen Kozijnen en Gevelele-
menten B.V. met een hoge bedrijfs-
hal van 5.000 m2 en extra verhar-
ding van 3.200 m2. Als mogelijkheid
wordt daarbij (wederom) de ligging
in de kernrandzone genoemd. De
WBL heeft bezwaar gemaakt bij de
gemeente vanwege de ligging van
dit gebied, de grootte van de hal en
de, naar ons idee, onjuiste voorstel-
ling van zaken. Wij juichen het toe
als het goed gaat met ondernemers
zodat zij kunnen groeien. Maar op
een zeker moment zijn plekken, die
oorspronkelijk niet bedoeld waren
voor zulke industriële activiteiten en
verkeersbewegingen, daarvoor ge-
woonweg te klein en wordt de over-
last te groot. Uitplaatsing naar een
industriegebied binnen of tegen
de Lopikerwaard zou dan de keuze
moeten zijn. Daarbij is, om gebruik
te maken van de uitzonderingsregel
kernrandzone, een verbetering van
de ruimtelijke kwaliteit van een gro-
ter gebied nodig en die ruimte is er
niet. Sterker nog, het is een grote
verslechtering, aangezien een oude
elzenhaag (beschermd landschaps-
element), de oude verkavelings-
structuur én het laatste stuk groen
op deze plek langs de Hollandsche
IJssel zou verdwijnen. Inmiddels
heeft het college van burgemeester
en wethouders van Montfoort be-
sloten om in principe medewerking
te verlenen aan het verzoek van het
bedrijf. Met dit principebesluit
wordt (nog) geen toestemming ver-

leend voor de uitvoering van de uit-
breiding. Het bedrijf kan het plan
verder uitwerken en een aanvraag
indienen voor een 'buitenplanse'
omgevingsplanactiviteit. Hiervoor
geldt de uitgebreide procedure met
adviesrecht van de gemeenteraad.
In die procedure worden belangheb-
benden in de gelegenheid gesteld
hun zienswijze kenbaar te maken.
De WBL heeft aangegeven een
zienswijze in te dienen en zo nodig
beroep aan te tekenen, mochten de
plannen doorgezet worden.

Landbouwbrug Montfoort

De weilanden tussen
de Cattenbroekerdijk en sport-
park Rapijnen in Linschoten worden
momenteel voor agrarisch verkeer
ontsloten via de dorpsrand van Lin-
schoten. Het boerenbedrijf dat deze
weilanden in beheer heeft is echter
gevestigd aan de Cattenbroekerdijk.
Hierdoor rijdt het agrarisch verkeer
deels door de dorpskern van Lin-
schoten. Nu aan de zuidkant van
Linschoten de nieuwe wijk
Park Rapijnen (98 woningen) wordt
gebouwd, heeft de gemeenteraad
van Montfoort verzocht om een
nieuwe ontsluiting van de weilan-
den. Na onderzoek is gebleken dat
de enige haalbare mogelijkheid de
realisatie van een nieuwe landbouw-
brug over de Montfoortse Vaart is.
Om deze bevaarbaar te houden is
het noodzakelijk om tot een hoogte
van ongeveer 4 meter te komen
waardoor een talud noodzakelijk is.
Dat talud zal worden ingepast in het
zogenaamde 'bosje van Catten-
broek' waardoorheen momenteel
fietspad Weidepad ligt. De land-
schappelijke inpassing voorziet in
het behoud en de versterking van
bestaande beplanting. Zowel Stich-
ting Hugo Kotestein als de WBL heb-
ben nadrukkelijk meegedacht en
zodoende het aantal te kappen bo-
men weten te beperken en compen-
seren door middel van herplanting.
Nadat waterschap HDSR de vereiste
watervergunningen had afgegeven
heeft de gemeente Montfoort in

januari 2026 de omgevingsvergunning verleend. De herplant moet volgens de vergunning binnen een jaar plaatsvinden door de initiatiefnemer. We gaan ervanuit dat de gemeente Montfoort daar toezicht op houdt.

Slootdempingen

Agrariërs willen winstgevender worden, hun bedrijf efficiënter maken en het huidige aantal dieren behouden of uitbreiden. Door de afschaffing van de derogatie moeten zij zich houden aan de Europese norm over het uitrijden van mest en sinds 2023 mogen agrariërs in bufferstroken rondom een sloot geen mest uitrijden of gewasbestrijdingsmiddelen gebruiken. Daarbij willen agrariërs vaak sloten dempen zodat zij makkelijker en met grotere machines het land kunnen bewerken. Voor het dempen van sloten moeten agrariërs toestemming vragen bij het waterschap, de gemeente en de provincie en daar blijkt het al jaren fout te gaan. Men vraagt toestemming bij het waterschap en dat kijkt alleen of er geen ruimte voor waterberging verloren gaat. Van het waterschap mag je vaak een sloot dempen als je een andere sloot bijvoorbeeld breder maakt. Maar ook gemeenten en provincies (omgevingsdiensten) hebben elk iets te zeggen over de inrichting van het landschap en het beschermen van flora en fauna en historische sloten-verkaveling. Het is dan aan gemeente en provincie om te beoordelen of het landschappelijk verantwoord is en daar is het de laatste jaren misgegaan. Die vergunning werd nooit aangevraagd, gewoon omdat het voor veel agrariërs niet voldoende duidelijk was en het waterschap hen daar nooit op heeft gewezen. Verder moeten vooraf ecologische maatregelen genomen worden om de natuurwaarde te behouden, zoals een bepaalde werkwijze in een bepaald jaargetijde, het wegvangen en verplaatsen van fauna en het gebruik van de juiste materialen zoals scho-

ne grond. Zo zijn er de laatste jaren heel wat sloten illegaal gedempt. Onder de nieuwe Omgevingswet moeten aanvragen integraal bekeken worden door waterschap, gemeente en provincie, maar in de praktijk werkt dit niet goed. Daarnaast lijkt met die gedeelde zeggenschap niemand zich echt verantwoordelijk te voelen voor de sloten. Sloten zijn er niet voor niets. In natte tijden voorkomen ze natte voeten en bij droogte houden ze water vast. Veel plant- en diersoorten komen alleen voor in het grensgebied tussen gras en water. Zonder sloten verliezen oer-Hollandse landschappen en verkavelingen zoals in de Lopikerwaard hun karakter. De WBL heeft dit probleem aangekaart in een overleg met het waterschap en de Provincie Utrecht. De WBL heeft gevraagd om duidelijkere regels bij de vergunning check en betere coördinatie tussen waterschap, gemeente en provincie. Ook heeft de WBL aangeboden de ambtenaren en handhavers bij HDSR en de Omgevingsdienst (ODU) beter te informeren over de unieke verkavelingsstructuren in de Lopikerwaard.

Rivierkreeften

In het veenweidegebied is, net als in heel West-Europa, een exoot binnengekomen die veel schade berokkent aan planten en dieren in en naast sloten. Het gaat om een aantal verschillende soorten rivierkreeften die waarschijnlijk uit kwekerijen zijn ontsnapt of door mensen zijn losgelaten. Zij brachten de kreeftenpest mee, een dodelijke schimmelziekte waar de inheemse rivierkreeften aan dood gaan. Deze Amerikaanse rivierkreeften moeten worden bestreden

om het ecosysteem de kans te geven te herstellen. Vanuit het ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur (LVVN) zal er een regeling moeten komen om de kosten hiervan te dragen. De WBL heeft bij dit onderwerp 2 focusgebieden: 1. De organisatie en bekostiging van de regeling, met inzet van vissers coördinatie vanuit de agrarisch collectieven. Omdat de kreeften eetbaar zijn wordt daarbij ook gekeken hoe de keten van visser tot consument vorm kan krijgen. 2. Uitwerken van een pilot met het Agrarisch Collectief Lopikerwaard en mogelijk ook met waterschap HDSR, om de lokaal beste aanpak te testen en uit te rollen. In dit WBL Magazine wordt verslag gedaan van de voortgang.

Laagvlieggebieden defensie

In 2025 is de Lopikerwaard definitief aangewezen als laagvlieggebied voor helikopters. Daarnaast worden eerder door Defensie verlaten opslagplaatsen (zogenaamde MOB-complexen) zoals in Lopik wederom in gebruik genomen. De grootste impact van de uitbreiding van Defensie kent uiteraard het laagvliegen en met name het effect daarvan op broedende weidevogels. Deze verlaten bij zo'n verstoring definitief het nest. De WBL had dan ook een zienswijze ingediend om niet in de broedtijd laag te vliegen. Hierover heeft de WBL inmiddels mondeling een toezegging van Defensie gekregen. De definitieve uitwerking en schriftelijke toezegging hopen wij in 2026 tegemoet te zien.

Donateursdag 2025

Het Kromme IJssel gebied in IJsselstein is het meest zuidoostelijke stukje Lopikerwaard. De Kromme IJssel is een afsplitsing van de Hollandse IJssel en begint in Nieuwegein bij de Doorslag. Het eerste stuk stroomt langs het IJsselbos, daarna gaat het onder Rijksweg A2 door en loopt met een boog om het gebied Het Klaphek heen, alvorens het

riviertje verder stroomt als de Enge IJssel. Het heeft een totale lengte van 2,75 km. Sinds de laatste ijstijd, zo'n 11.000 jaar geleden, hebben vele generaties hier 'geleefd en overleefd' op hoog- en laagland en het landschap gevormd tot hoe het nu is. Veel van die geschiedenis is terug te zien in de structuren van het landschap dat nog relatief intact is gebleven. De WBL koestert dit gebied en wilde de donateurs hier tijdens de jaarlijkse donateursdag op zaterdag 6 september jl. graag kennis mee laten maken. De dag werd gecombineerd met de Algemene vergadering. Deze dag is ook een mooie gelegenheid om elkaar te ontmoeten en van gedachten te wisselen.

Ongeveer 25 leden/donateurs verzamelden zich in Nieuwegein bij parkeerplaats IJsselbos aan de Parallelweg. De wandeling ging onder Rijksweg A2 door, langs de Kromme IJssel richting Het Klaphek en de Lekdijk. Tijdens de wandeling vertelden Agnes Jonker (GPIJ) en oud-voorzitter Wim Boesten over de his-

torie, waarde en bedreigingen (zoals woningbouw) van het gebied. Op de Lekdijk vertelden bestuursleden Irene Schuller en Leo van den Berg over de natuur in de Bossenwaard. Deze natte uiterwaard is heringericht om de rivier de ruimte te geven, met nieuwe geulen en tijdelijke wateropslag. Het gebied is uitgegroeid tot een prachtige plek om je onder te dompelen in de natuur. Je kunt er genieten van de vele soorten bloemen, vogels en insecten die het gebied te bieden heeft. Het is de ideale locatie voor natuurfotografen en natuurliefhebbers.

De wandeling ging verder via de Lage Dijk-Zuid. Na een welkom van gastheer Carel Bijlenga werd bij Rustpunt De Lage Linde onder het genot van koffie/thee met gebak de Algemene vergadering gehouden. De activiteiten van 2024 en de lopende activiteiten werden door verschillende bestuursleden kort toegelicht, evenals het financieel verslag 2024. Via het weggetje Hoogland, waarlangs nog vele fruitbomen staan, werd teruggelopen naar de

Parallelweg. Zowel de leden/donateurs als de bestuursleden kijken terug op een geslaagde donateursdag.

WBL Magazine en Nieuwsbrief
Waldien Burger (redacteur) en Jan Kooijman (vormgever) hebben in 2025 weer twee fraaie WBL Magazines opgeleverd. We krijgen daar positieve reacties op. De magazines worden gedrukt op 100% gerecycled papier dat FSC-gecertificeerd en duurzaam geproduceerd is. Daarnaast wordt het magazine digitaal beschikbaar gesteld voor relaties.

Het aantal donateurs dat het WBL Magazine digitaal leest is nog beperkt. Dit heeft wel de voorkeur, omdat daarmee ook verzendkosten worden bespaard. In 2025 zijn ook 6 digitale nieuwsbrieven verstuurd. Hiermee willen wij onze donateurs en relaties op de hoogte houden van actualiteiten die spelen in de Lopikerwaard en daarbuiten.

Namens het bestuur van de WBL, Irene Schuller, secretaris